

(File: Bedrijfsportret)
+ foto Gé Hirdes

Wiel Bouten en John Lenders:

“Wij zijn geen directeuren met een stropdas aan!”

Beiden denken soms met weemoed terug aan de tijd dat commissienair nog in kapitalen werd geschreven. Aan de tijd van de oude afmijnzaal, aan spanning die vooraf ging aan het moment dat je de klok stopte en die ene partij prei, penen of paprika de jouwe kon noemen. Maar de tijd vliedt heen en als ondernemer moet je inspelen op nieuwe ontwikkelingen: “Het grootste deel van de tijd zijn we hier bezig met het kanaliseren van logistieke stromen.”

Bij ZON passeer je de hoofdingang, rijdt door tot de rotonde, draait vervolgens driekwart mee met het asfalt, en parkeert je wagen een dikke honderdvijftig meter verder aan de linkerkant voor hal H4. Bouten & Lenders B.V., Commissionair en Logistieke Diensten hangt aan de gevel van de onlangs volledig gerenoveerde loods. Eenmaal binnen regeert Radio 3 of L1, aan de muziek op zich is dat niet te horen. Verder groentepallets, waar je kijkt, personeel, steekwagentjes en heftrucks. Er wordt flink gewerkt.

Geen tel rust

Met een elegante zwaai springt Wiel Bouten van de laadvork waarmee hij zo-even een oplegger belaadde, en noodt me, een trapje op, het kantoor binnen. Compagnon John Lenders wikkelt op dat moment een dringend telefoontje af. Op het moment dat de hoorn op de haak gaat, volgt een kolenschop en voorstel om het gesprek in een rustiger omgeving te voeren: “hier heb je anders geen tel rust!”

In een belendend kantoortje vinden beide heren de rust wel. Wiel Bouten neemt het voortouw en belicht de ondernemingshistorie: “We zijn commissienair en logistiek dienstverlener. Dat doen we vanaf 1989 zelfstandig. Voor die tijd waren zowel John als ik in dienst Huub Hol, een gelijksoortig bedrijf hier op het veilingterrein. Toen Huub midden jaren tachtig overleed, en kort daarna zijn vrouw, namen John en ik de zaak van de erven Hol over. Op dat moment hadden we een optie op een loods van 200 vierkante meter aan de overkant. Daar zijn we mee begonnen. Dat werd al snel te klein. Vervolgens zijn we drie keer achter elkaar verhuisd tot we op deze stek landden. In hal 4 hebben we sinds de verbouwing de beschikking over 2500 vierkante meter.”

Eerlijkheid

“Die groei”, zo vult John aan, “was mogelijk doordat we goed werk leverden. Daar moet ik bij zeggen dat we een vliegende start hadden. De vroegere klanten van Huub Hol gunden ons het werk. Ze zagen ons niet alleen voor vol aan, maar waardeerden bovendien onze eerlijkheid van handel. Als jij prei bij ons brengt om te verpakken, dan komt jouw prei in de verpakking of kist waarin jij hem wilt hebben. En niet de ouwe prei van iemand anders. Eerlijkheid staat voor ons nog steeds hoog in het vaandel!”

De diensten die Bouten & Lenders B.V. aanbiedt zijn logistiek, orderpicking, verlading, verpakken en crossdocking. Daarnaast doet het tweetal nog bescheiden commissieaankopen in opdracht van de klant. Als extra faciliteit biedt de firma 24 uur laden & lossen aan. Het bedrijf heeft negen mensen in vaste dienst, inclusief de echtgenotes van beide heren. Zij dragen zorg voor de boekhouding. In piektijden zet Bouten & Lenders B.V. uitzendkrachten in of besteden zelfs werk uit.

Heet ijzer smeden

Maar hoe verdelen Wiel Bouten en John Lenders eigenlijk onderling de taken? Wiel: “je hebt kunnen zien toen je binnenkwam wat wij hier allemaal doen. Van heftruckchauffeur tot directeur. Maar dan wel zonder stropdas. Moeten we poetsen, dan doen we dat ook. Is het druk op kantoor dan zitten we hier. We smeden overal het ijzer waar het heet is.”

Zoals gezegd komen beide kompanen uit het era dat de commissionair nog de spil was waarom de hele handel op de veiling draaide. Door opkomst van de bemiddeling werd die rol gemarginaliseerd. Mede daarom moest ook de firma Bouten & Lenders B.V. haar activiteiten verleggen naar –voornamelijk- logistieke dienstverlening. Niettemin ontlenen beide heren ook daaraan hun plezier. John: “Vroeger waren wij als commissionairs voor met name de augurkenhandel en het verpakken ervan, een begrip. Maar door teeltverschuiving naar andere landen klapte die handel voor ons goeddeels in elkaar. Nu zijn we voornamelijk bezig met logistiek. Per dag gaan er hier zo’n 400 pallets doorheen. Voor anderen lijkt dat een bescheiden operatie, maar voor ons is dat toch een hele klus. We zijn altijd blij als we om negen uur weer leeg zijn.”

Toekomst

Wiel is bijna zestig en zo’n tien jaar ouder dan John. Hoewel beiden nog volop lol in het werk hebben weten ze dat ze gezien hun bescheiden omvang maar goede reputatie een aantrekkelijke overnamepartner zijn. Niettemin hebben ze het te druk om daar wakker van te liggen en lang over na te denken. John: “Natuurlijk ontgaat het ook ons niet dat de toekomst zit in schaalvergroting. Wil je meekomen dan moet je groeien. En dan bedoel ik niet verdubbelen, maar vertienvoudigen. Ik weet niet of wij dat wel willen.” Wiel vult lachend aan: “We runnen hier een prachtig bedrijf op een zeer gewilde plek. Dus wie weet.”

Na het gesprek verlaat ik Hal 4 via het zenuwcentrum van het bedrijf. Het is er even rustig. Overal kiekjes van de passies van het duo, motorrijden en skiën voor Wiel, motortrial voor John en zijn kids. Op een van de wintersportfoto’s komt een man met één been, in vliegende vaart de piste af. “Mijn record is 102 kilometer per uur”, vertelt Wiel. Terwijl ik hem vragend aankijkt, tikt hij op zijn door een lange broek aan het zicht onttrokken prothese: “motorongeluk....”